

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-597/14 P

**Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)
proti
Xavieru Grau Ferrerovi**

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 76 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec — Obrazová ochranná známka — Námitky majitele starší ochranné známky — Důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany starší ochranné známky — Zohlednění důkazu předloženého opožděně provedené odvolacím senátem — Zamítnutí námitek odvolacím senátem“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. července 2016

1. *Ochranná známka Evropské unie — Odvolací řízení — Odvolání podané proti rozhodnutí námítkového oddělení Úřadu — Přezkum odvolacím senátem — Rozsah — Skutečnosti a důkazy nepředložené na podporu námitek ve lhůtě stanovené za tímto účelem — Zohlednění — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Nové důkazy — Vyloučení*

(Nařízení Rady č. 207/2009, čl. 76 odst. 2; nařízení Komise č. 2868/95, čl. 1 pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec)

2. *Kasační opravný prostředek — Důvody — Odůvodnění rozsudku, při němž došlo k porušení unijního práva — Výrok opodstatněný na základě jiných právních důvodů — Zamítnutí*

1. Článek 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Evropské unie, který představuje právní základ pravidla 50 nařízení č. 2868/95, kterým se provádí nařízení č. 40/94, ve znění nařízení č. 1041/2005, stanoví, že Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.

V tomto ohledu, pokud byly důkazy předloženy ve lhůtě stanovené Úřadem, je předložení dodatečných důkazů nadále možné.

Je třeba uplatnit tentýž výklad čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, pokud jde o důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany ochranné známky, neboť uvedené ustanovení obsahuje pravidlo, které má horizontální roli v systému tohoto nařízení, jelikož se použije nezávisle na povaze dotčeného řízení. Z toho vyplývá, že pravidlo 50 prováděcího nařízení nelze vykládat v tom smyslu, že rozšiřuje posuzovací pravomoci odvolacích senátů i na nové důkazy.

(viz body 25–27)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 29)